

foran omtalte konventioner, jfr. beretningen om 1968-konferencen. Under den nu afsluttede konference forelå 2 af arbejdsbureauet udarbejdede rapporter med et dertil knyttet udkast til en konvention og en henstilling om sygeforsikring, udarbejdet på grundlag af de af konferencen i 1968 vedtagne konklusioner og regeringernes svar på de senere udsendte spørgeskemaer.

I den nedsatte konferencekomité blev der fremsat et stort antal ændringsforslag til udkastene til konvention og henstilling. Disse ændringsforslag gav anledning til vidtgående drøftelser. En række ændringsforslag blev vedtaget, dels som enstemmige kompromisløsninger, dels som flertalsafgørelser. Komiteen vedtog enstemmigt teksten til de udarbejdede instrumenter, der ligeledes blev vedtaget af konferencen, jfr. nedenfor.

Konventionen skelner ikke — som de tidligere — mellem personer beskæftiget i henholdsvis handel og industri og i landbruget, men følger den samme model som i andre, nyere konventioner. Herefter skal en vis nærmere angiven procent af alle lønmodtagere eller af alle erhvervsudøvende eller hele befolkningen være omfattet af tryghedsordningen for sygdom. Konventionen sondrer mellem ydelser af hjælp under sygdom og dagpengeydelse under arbejdsudygtighed på grund af sygdom.

Hjælp under sygdom skal omfatte de sædvanligt påkrævede ydelser, såsom læge- og hospitalsbehandling og de sædvanlige i forbindelse hermed stående hjælpeformer efter nærmere specificerede regler i konventionen.

Dagpengene skal ydes med et beløb svarende til mindst 60 pct. af lønnen i en periode af indtil ét år med en ventetid på højst 3 dage. De vedtagne normer ligger på et højt niveau, og som følge heraf er der adgang for udviklingslandene til at ratificere under anvendelse af lavere standarder, ligesom der i det hele findes en række undtagelsesbestemmelser for konventionens krav. Alligevel blev der under komiteens behandling af udkastet fremsat forslag til en bestemmelse, der skulle gøre det muligt selv for økonomisk udviklede lande at ratificere konventionen, uanset at ikke alle bestemmelser kunne opfyldes, når vedkommende lands bestemmelser på en række andre punk-

ter lå på et højere niveau end konventionens.

Dette forslag blev vedtaget af et flertal af komiteen, men en række lande, herunder de skandinaviske, kritiserede bestemmelsen og stemte imod. Man fandt nemlig, som fremhævet fra dansk side med tilslutning fra de andre skandinaviske lande, at der ikke burde lægges afgørende vægt på, om et givet land kunne ratificere konventionen; men at de enkelte lande måtte tage til efterretning de normer og standarder, som konferencen vedtog.

Den i tilknytning til konventionen udarbejdede henstilling indeholder på nogle begrænsede områder normer med højere standarder end indeholdt i konventionen. Konventionen og henstillingens tekst er i dansk oversættelse optaget i denne beretning i bilag 2, side 33-46.

For Danmarks vedkommende vil man efter det foreliggende på grund af den i Danmark gældende offentlige sygeforsikring kunne opfylde konventionens krav for så vidt angår hjælp under sygdom. For så vidt angår dagpenge under arbejdsudygtighed på grund af sygdom opfylder man ikke for øjeblikket kravet om, at ventetiden højst må andrage 3 dage, men der toges ikke noget forbehold fra dansk side, da anliggendet er under overvejelse i Socialreformkommissionen. Konventionens krav om at dagpenge skal kunne oppebæres i et tidsrum af 1. år er opfyldt gennem en i sidste folketingsamling gennemført ændring i loven om dagpenge til lønmodtagere.

De i henstillingen indeholdte bestemmelser vil i det væsentlige kunne opfyldes fra dansk side.

Ved konferencens behandling af sagen blev konventionen vedtaget med 261 stemmer for, 5 imod mens 67 undlod at stemme. Henstillingen blev vedtaget med 231 stemmer for, 47 imod mens 48 undlod at stemme. For de skandinaviske landes vedkommende stemte samtlige delegerede for konventionen, bortset fra arbejdsgiverrepræsentanterne fra Danmark og Finland, der henholdsvis stemte imod og undlod at stemme. For henstillingen stemte samtlige skandinaviske delegerede på regerings- og fagforeningsside, mens arbejdsgiverrepræsentanterne alle stemte imod.